

Drodzy Parafianie

Już trwamy w nowym roku liturgicznym, który przeżywamy pod hasłem „Jesteśmy napełnieni Duchem Świętym”. Oby te słowa promieniowały nie tylko na przeżycie Świąt Bożego Narodzenia, ale na całe życie. Niech dobry Bóg obdarza wszystkich czytelników naszego poczytnego miesięcznika swoją radością, miłością i pokojem. Z najlepszymi życzeniami i kapłańskim błogosławieństwem.

Duszpasterze parafii MB Dobrej Rady w Zgierzu

REKOLEKCJE ADWENTOWE

Żeby zrozumieć, czym są rekolekcje i jak je mamy przeżywać, najlepiej będzie zacząć od tego, skąd się wzięło oznaczające je słowo. A wzięło się ono z języka łacińskiego: od re-colligo oznaczającego „znowu zbierać, przyjmować, odzyskać” (w formie zwrotnej se recolligere oznacza „ochłonąć, opamiętać się”) lub też od re-colo – „na nowo uprawiać, znowu się czymś zajmować, przywrócić, jeszcze raz rozważyć”. Chodziłoby więc o powrót do czegoś, powtórne rozważenie, zajęcie się czymś jeszcze raz. Czym? Naszym życiem. W związku z tym, by dać szansę wiernym w parafiach organizowane są rekolekcje. Nie tylko w Wielkim Poście, ale również w Adwencie. Dlatego my tutejsi duszpasterze zapraszamy do skorzystania z tej formy autorefleksji. Pomoże nam w tym Ojciec Profesor Ignacy Kosmana (franciszkanin). Z uwagi na

fakt iż dobro duchowe wiernych jest priorytetem zapraszamy do skorzystania z tej formy przygotowania do głębszego przeżycia świąt Narodzenia Pańskiego. Program tych ćwiczeń duchowych jest niezwykle prosty:

Czwartek – 21 grudnia

7.00 Msza św. z nauką ogólną

9.00 Msza św. z nauką ogólną

16.00 Msza święta z nauką dla dzieci

17.00 Msza św. z nauką dla młodzieży

18.00 Msza św. z nauką ogólną

Piątek – 22 grudnia

- 7.00 Msza św. z nauką ogólną
- 9.00 Msza św. z nauką ogólną
- 16.00 Msza święta z nauką dla dzieci
- 17.00 Msza św. z nauką dla młodzieży
- 18.00 Msza św. z nauką ogólną

SOBOTA – 23 grudnia – DZIEŃ SPOWIEDZI

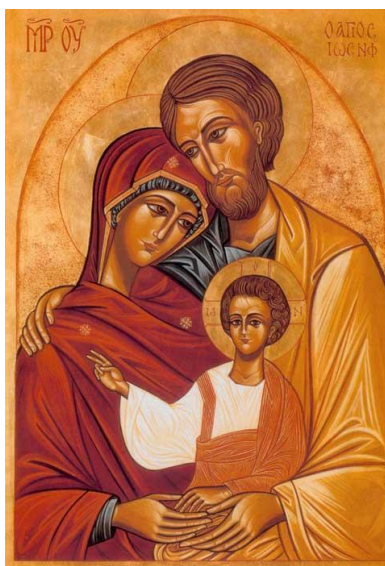
- 7.00 Msza św. z nauką ogólną
- 9.00 Msza św. z nauką ogólną
- 16.00 Msza święta z nauką dla dzieci
- 17.00 Msza św. z nauką dla młodzieży
- 18.00 Msza św. z nauką ogólną

Spowiedź 7.00 – 10.00; 15.30 – 19.00

Ks. Andrzej Blewiński

DLACZEGO WARTO NAŚLADOWAĆ ŚWIĘTĄ RODZINĘ Z NAZARETU?

Chyba każdy człowiek chciałby mieć szczęśliwą, kochającą rodzinę. Najdoskonalszym wzorem jest dla nas Święta Rodzina: Jezus, Maryja i Józef. Rodzina z Nazaretu uczy nas, że świętość nie polega na dokonywaniu niezwykłych rzeczy, wystarczy w pełni zaufać Bogu. Maryja i Józef odznaczali się wyjątkowym zawierzeniem Bożej Opatrzności. Bez zastrzeżeń przyjmowali Boże działanie i pozwalali odmieniać swe życie. Maryja to wzór idealnej miłości do Boga, całkowitej akceptacji i uwielbienia Jego woli, gotowości do ofiary i poświęcenia. Józef – potomek królewski z rodu Dawida, nazywany „mężem sprawiedliwym”, był człowiekiem codziennej ciężkiej pracy fizycznej. Nieustannie, z oddaniem troszczył się o zapewnienie bytu Jezusowi i Maryi oraz Ich bezpieczeństwa. Oboje: Maryja i Józef przejawiali szczególnie zaangażowanie w życie wiarą, kształtując i doskonaląc trzy cnoty: Wiarę, Nadzieję i Miłość. Prowadzili ciche, skromne życie, wolni od pogoni za sławą, popularnością, bogactwem. Przyjęli za pewnik wszystkie obietnice Boga i umacniani nadzieją wierzyli, że Bóg zawsze, bez względu na okoliczności, pragnie ich dobra. W codziennym życiu autentycznie realizowali najważniejsze przykazanie – przykazanie miłości Boga i bliźniego. Ufność w Bożą opiekę pozwalała im cierpliwie znosić

trudny życia, ubóstwo, prześladowanie, tułaczkę. Przyjmowali te doświadczenia, wzrastając w świętości, opromienieni blaskiem swego największego skarbu – Pana Jezusa. Dzięki cnoty czystego serca mogli oglądać Boga w swoim domu. Żyli w jego bliskości, codziennej obecności. Udowodnili, że szczęście nie zależy od kariery, powodzenia, zamożności. Jego źródłem jest posłuszeństwo woli Bożej, wzajemna miłość i jedność serc. Taka miłość daje każdemu w rodzinie wsparcie i poczucie bezpie-

czeństwa. Otwiera na przyjęcie nowego życia. Uczy postawy wzajemnego szacunku, podporządkowania swojej woli osobie kochanej, wierności, umiejętności dzielenia się dobrem. Maryja i Józef doskonale wsłuchani w głos Boga, rozważali go w swoich sercach i z ogromną wrażliwością przyjmowali natchnienia Ducha Świętego.

Ta wrażliwość przejawiała się w ich oddaniu sobie wzajemnie, czyniła ich kochającymi i odpowiedzialnymi. Ich doskonały związek małżeński i rodzinny był źródłem siły, łagodności i delikatności, które towarzyszą prawdziwej miłości. Skromny dom w Nazarecie to oaza spokoju i wyciszenia, emanacja radości z bliskiej obecności Boga i siebie nawzajem. Czy nie takiej atmosfery w rodzinach pragniemy także dziś, my, ludzie XXI wieku?

Żyjemy w czasach bezsensownego zgiełku, zabiegania, wiecznego pędu ku czemuś, co może okazać się mirażem, złudzeniem szczęścia. Budujemy swe „zamki na piasku”. Narzekamy na dzieci i młodzież, ale nie wychowujemy ich do wartości, pozbawiamy wzorców, odbieramy autorytety. Testujemy wątpliwe teorie pedagogiczne. Tęsknimy za ciepłem i miłością a jednocześnie uciekamy od bliskości i odpowiedzialności za drugiego

człowieka. Kryjemy się przed Bogiem, tworząc własne „mroczne raje”. Pogubiliśmy się i poraniliśmy, negując wartości i wierząc fałszywym bożkom. Aby przywrócić sens i blask naszemu życiu, koniecznie musimy zatrzymać się, spojrzeć na Świętą Rodzinę i przyjąć Ją jako wzór do naśladowania. Ona osiągnęła pełnię człowieczeństwa i wciąż uczy nas, jak z Bożą pomocą pięknie i owocnie przeżyć życie.

Elżbieta Hildt

RADOŚĆ BOŻEGO NARODZENIA „BÓG SIĘ RODZI...”

„Zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu, dziś narodził się nam Zbawiciel, którym jest Chrystus Pan”. (Łk 2, 10-11)

Ta radość, którą zwiastował Anioł pasterzom w Betlejem, przez dwadzieścia wieków wypełnia serca tych, którzy uwierzyli w Jezusa Chrystusa. Płynie ona z faktu, że „dziś narodził się nam Zbawiciel”. I chociaż działo się to dwa tysiące lat temu, to jednak dziś na nowo rozbrzmiewa ta wieść i wypełnia serca, domy i kościoły. Patrzymy na nowo w żłóbek i złożone w nim Dziecię na sianie.

W ciągu roku jest wiele takich dni, na które z niecierpliwością czekamy. Oprócz ważnych dat osobistych należą do nich wpisane w polską tradycję i kulturę święta Bożego Narodzenia. Gdzieś na boku pozostawiamy wtedy sprawy dnia doczesnego, a serce tęskni za jakąś niespełnioną tajemnicą. Jest w tym oczekiwaniu nadzieja na wyjątkowe przeżycie i ciągłe ludzkie pragnienie nowego i lepszego jutra. Boże Narodzenie to zapach zielonej choinki, mieniącej się wielością świecidełek, kruchość białego opłatka w dłoni, łza szczęścia, że jesteśmy sobie tak bliscy, także radość dzieci z gwiazdkowych prezentów. Boże Narodzenie to przede wszystkim zaduma nad tajemnicą Bożego Wcielenia.

Jakże często przychodzi przeżyć rozczarowanie. Nagle okazuje się, że pomimo pachnącej choinki, białego, krucho opłatka, znów było szaro i zwyczajnie, bowiem nikt w tym dniu o nas nie pamiętał. Byliśmy sami ze swoimi problemami, ze swoim cierpieniem. Samotność czterech ścian, dolegliwości chorobowe oraz niezrozumienie ze strony najbliższych to częste problemy ludzi w podszłym wieku. Takich ludzi nie brakuje w naszym otoczeniu. Często ich nie zauważamy, choć może mieszkają w tym samym bloku, przez ścianę. Może dzieli ich tylko niewielkie ogrodzenie na tej samej ulicy. Nie możemy o nich zapomnieć, szczególnie w dzień Wigilii, w dzień Bożego Narodzenia.

Czas Bożego Narodzenia to czas narodzin w naszych sercach miłości i radości. Dzielmy się tą radością z drugim człowiekiem, szczególnie ubogim, samotnym i cierpiącym.

Boże Narodzenie w tradycji

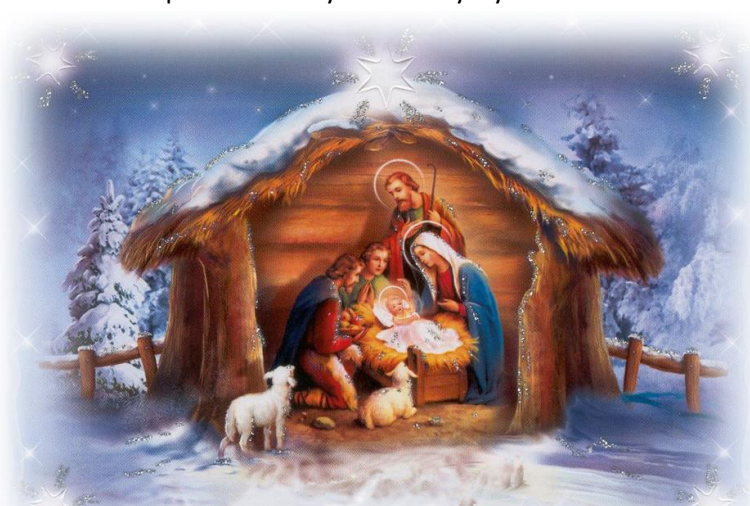
Święto Bożego Narodzenia zostało ustanowione w Rzymie z początkiem IV w., a datę 25 grudnia wybrano, by usunąć pogańskie święto narodzenia niezwykłego słońca, które obchodzono właśnie w czasie zimowego przesilenia. Kościół bowiem wskazuje światu Chrystusa, jako prawdziwe światło. Z Jego narodzeniem zaczęła się nowa era światła.

Kiedy św. Józef udał się z Maryją do Betlejem „... nadszedł dla niej czas rodzenia: I wydała na świat Syna pierworodnego, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, bo zbrakło dla nich miejsca w gospodzie” (Łk 2, 6-7).

Według najwcześniejszych wierzeń Matka Boża, jak każda kobieta urodziła w cierpieniu. W stajence obecny był tylko św. Józef oraz stojące tam wół i osioł. A bardzo dawne legendy podają, że przy Matce Bożej czuwały dwie położne: ufna Zelemi i niewierna Salome. Zelemi uwierzyła, że Maryja w nadprzyrodzony sposób pozostała dziewicą, oddała Najświętszej Paniencie i cudownemu dziełu Boga należną cześć. A Salome zapragnęła dowodów. Rozgniewał się Bóg i ukarał podejrzliwą kobietę; uszła jej ręka. Jakże gorzko Salome zapłakała prze-

konawszy się, że dla Boga nie ma rzeczy niemożliwych! W jednej chwili uwierzyła mocniej niż ufna Zelemi. Wtedy Bóg cofnął karę i sprawił, że ręka Salome ozdrowiała. Historię tę chętnie odgrywano w bożonarodzeniowych jasełkach, mających już prawie osiemset letnią tradycję. Twórcą pierwszych jasełek był św. Franciszek z Asyżu. Innym popularnym tematem tych misterii była kąpiel Dzieciątka Jezus – Symbol chrztu św. Wykąpane Boże Dzieciątko kładzono do żłóbka.

Z biegiem czasu ugruntował się dogmat o niepokalanym poczęciu Maryi. Szerzyło się przekonanie, że Ona jedyna bez bólu wydała dziecko na świat. Tylko Ona nie podlegała przekleństwu rzuconemu na Ewę, bo tylko Jej – narodzonej bez skazy grzechu pierworodnego – nie dotyczyły gniewne słowa Boga, wypędzającego pierwszych ludzi z raju. Od XVI w. Jasełka przedstawiały Matkę Bożą nie cierpiącą, ale pełną uduchowionej radości Niewiastę, która oczekiwała rozwiązania klęcząc i modląc się. Później złożyła nowo narodzonego Syna na rąbku sukni, a jasność bijąca od Dzieciątka zaćmiła świeczkę św. Józefa, napętniła stajenkę i wystrzeliła na zewnątrz,

w noc świetlistymi promieniami. Zaś Maryja najpierw oddała Jezusowi hołd, przywitała Go cichą adoracją, jako swego Pana i Boga i dopiero wtedy przytuliła Dzieciątka do siebie, jak każda Matka. Gdy Boża Dziecina spała, na polskiej wsi panowała cisza. Nie wolno było hałasować, stukać, kołatać, aby nie obudzić śpiącego Dzieciątka. Nawet krzykliwe zazwyczaj dzieci tego dnia zachowywały się spokojnie.

W zadumie mijało pierwsze święto Bożego Narodzenia. Tylko czasem ksiądz się trochę rozniewał, bo chociaż zabronił, znów jak co roku łobuzy słomę po pawimencie rozwlekali, a na Mszy św. porannej, pierwszej przed późnym grudniowym świtem, gdy przy ołtarzu właśnie śpiewał Gloria in excelsis..., z chórów po obu stronach popłynęły ptasie świergoty, trele i kłaskania. To dzieci szkolne wygrywały na trzciniowych piszczałkach.

Od Pasterki zaczynały się gody zwane inaczej Dwunastnicą – od dwunastu kolejnych dni trwających do

Trzech Króli i obrazujących dwanaście miesięcy roku. Pogoda i wydarzenia w każdym z tych dni przepowiadały, jakie będą miesiące całego roku. 25 grudnia informował, jaki będzie styczeń, 26 grudnia – luty, 27 grudnia – marzec itd. Ranek to początek miesiąca, południe – środek, wieczór – koniec. Stąd wierzenia i zabiegi magiczne każdego z dwunastu godzinach dni odpowiadały obrędom dokonywanym w odpowiednich miesiącach roku.

Ta sama wiara w konsekwencji wydarzeń i pogody przyświecała gospodyniom, gdy układały na okienku szereg dwunastu łupin od cebuli napełnionych solą, aby się dowiedzieć, jaka będzie pogoda w każdym z dwunastu miesięcy nadchodzącego roku. Sprawdzano z rana: Jeśli sól sucha, to i posucha grozi w danym miesiącu, jeśli wilgotna – będzie padać.

*Za:Tygodnikiem Katolickim Niedziela
Marianna Strugińska*

ORSZAK TRZECH KRÓLI

Trzech Króli

Poprawna nazwa dnia Trzech Króli brzmi Święto Objawienia Pańskiego. To jedno z trzech największych świąt, obok Wielkanocy i Bożego Narodzenia. Jest ono obchodzone od pierwszych wieków naszej ery, również w obrządku prawosławnym. Przypomina nam, kim jest Chrystus i potwierdza jego boskość.

Trzech mędrców

Zgodnie z Ewangelią św. Mateusza, za panowania króla Heroda w Judei do miejsca narodzin Jezusa przybyli ze Wschodu mędrcy, obecnie nazywani królami, którzy złożyli mu dary. Kacper ofiarował kadzidło – symbol boskości, Melchior złoto – symbol władzy królewskiej, a Baltazar mirrę (używaną do balsamowania ciała) – zapowiedź męczeńskiej śmierci.

Kadzidło, mirra i kreda

W jaki sposób? – łączy się to z uczestnictwem w Mszy świętej, podczas której zostają poświęcone kadzidło, mirra i kreda. Później tą kredą oznacza się drzwi, pisząc litery CMB, stawiając krzyżyk oraz datę. Z jednej strony nawiązują one do inicjałów królów. Z drugiej, po łacinie, są skrótem od "Christus mansionem benedicat" (Niech Chrystus błogosławi ten dom), co jest manifestacją wiary. Obecnie 6 stycznia jest dniem wolnym w 9 krajach UE. W Polsce w Trzech Króli, 6 stycznia, zamknięte muszą być wszystkie większe sklepy. Handel dopusz-

czalny jest tylko na stacjach benzynowych i w małych sklepikach, w których za ladą stoją właściciele.

Skąd naprawdę byli Kacper, Melchior i Baltazar

O mędrcach ze Wschodu, którzy złożyli hołd Jezusowi, niewiele wiadomo. Wspomina o nich tylko Ewangelia wg św. Mateusza. Nie wiadomo jednak, ilu ich było, jakie mieli imiona, kolor skóry, jakiej byli narodowości. Nie wiadomo, kim byli: magami, mędrcami czy królami. Królami ze Wschodu zostali nazwani w III wieku n.e. Ich imiona – Kacper, Melchior, Baltazar – pojawiły się po raz pierwszy ok. roku 520 na mozaice w kościele San Apollinare Nuovo w Rawennie.

Orszak Trzech Króli.

6 stycznia 2018 r. w Święto Trzech Króli już po raz 10 w Polsce, a 4 w Zgierzu organizowany jest Orszak Trzech Króli. Uczestnicy Orszaku wyruszą do Stajenki w poszukiwaniu Dzieciątka. Scenariusz tej jednej z największych rodzinnych, plenerowych imprez jest wszędzie podobny, ponieważ oparty na ewangelicznym przekazie – Mędrcy ze Wschodu (w tradycji przyjęło się, że było ich trzech) wyruszają za Betlejemską Gwiazdą, by odkryć w ubogiej, niepozornej szopie najprawdziwszego Boga. Trzej Królowie oddają mu pokłon, objawiając go tym samym całemu światu. Nieodzownym elementem każdego Orszaku jest wspólne, głośne, radosne kolędowanie tysięcy ludzi, którzy idą za Trzema Królami ubranymi w piękne, barwne stroje oraz ich rycerzami, wojownikami i dwórkami. W ten sposób każdy może się przyłączyć do Orszaku Trzech Króli, stając się nie tylko

biernym widzem, ale aktywnym uczestnikiem wydarzenia. Tego dnia każdy chce mieć na głowie papierową koronę, która przez lata stała się atrybutem święta.

Trasa Orszaku w Zgierzu przebiega z parafii Matki

Bożej Dobrej Rady w Zgierzu ulicą Długą do parafii Świętej Katarzyny. Rozpoczyna się Mszą Świętą o godz. 11³⁰

w parafii Matki Bożej Dobrej Rady.

Konkursy związane ze Świętem Trzech Króli

Ogólnopolski Konkurs Szopek OTK 218 pt. „Narodził się dla wszystkich”. Termin przesłania zdjęć szopek w terminie od 14 grudnia 2017 r. do 8 stycznia 2018 r. na adres konkurs-szopek@orszak.org.

Konkurs plastyczny „Zaprojektuj kartkę Świąteczną – Matka Boża, którą zobaczyli Trzej Królowie”. Zgłoszenia przyjmowane są od 27 listopada 2017 r. do 8 lutego 2018 r.

Konkurs fotograficzny „Orszak w obiektywie”, którego tematem przewodnim jest „Święta Rodzina”. Zdjęcia należy wykonać w dniu 6 stycznia. Termin przesłania zdjęć od 6 stycznia do 28 stycznia 2018 r.

Konkurs poetycki na napisanie kolejnej zwrotki do kolędy „Bóg się rodzi”. Tekst kolędy należy przysłać w terminie od 26 listopada do 23 grudnia 2017 r. na adres mailowy: konkurs-poetycki@orszak.org.

Bliższe informacje na stronie Fundacji Orszaku Trzech Króli www.orszak.org.

Serdecznie zapraszamy całe Rodziny do udziału w Orszaku Trzech Króli, do wspólnego radosnego świętowania. Zachęcamy do udziału w stosownych strojach do obchodzonego święta: króla, pasterzy, mędrców, aniołów, pastuszków.

*W imieniu organizatorów
Marianna Strugińska-Felczyńska*

MEXICO

Z inicjatywy ks. proboszcza Andrzeja Blewińskiego nowym wyzwaniem pielgrzymkowym, stała się dla nas wyprawa za ocean. Celem podróży było Sanktuarium Matki Bożej z Guadalupe. Po długim i męczącym locie przez Atlantyk dotarliśmy do Ciudad de Mexico, stolicy Meksyku.

Naszą wyprawę rozpoczęliśmy od poznawania stolicy. Zwiedziliśmy między innymi Katedrę Metropolitarną pod wezwaniem Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny, przed którą, po akcji „oddaj klucz do swego serca papierzowi”, postawiono pomnik św. Jana Pawła II, wykonany z tych kluczy. W Pałacu Narodowym oglądaliśmy wspaniałe murale przedstawiające historię Meksyku. W Narodowym Muzeum Antropologii poznaliśmy kulturę Mezoameryki z czasów przedkolumbijskich. Po południu atrakcją była przejażdżka po dawnych kanałach azteckich Xochimilco, gdzie na łodziach wyjątkowo smakował obiad, do którego przygrywali mariachi. Jest to popularne miejsce spotkań rodzinnych tętniące gwarem i muzyką. Mieliśmy okazję poznać spontaniczność Meksykanów.

Niedziela była dniem nawiedzenia Sanktuarium Matki Bożej z Guadalupe. Zaczeliśmy zwiedzanie od wzgórza Tepeyac, miejsca, w którym Juan Diego na polecenie

Maryi zbierał kwiaty, jako dowód objawienia, aby przekonać biskupa Zumarragę. Naręcze kastylijskich róż, które Juan Diego zebrał w swój płaszcz na oczach biskupa zamieniło się w przepiękne odbicie postaci Matki Boskiej. Następnie przeszliśmy ogrodami do pomnika Ofiarowania. Rzeźba przedstawia 17 figur Indian składających ofiary Matce Bożej. Jest wśród nich matka przynosząca do Maryi swoje nowo narodzone dziecko. Jak się przekonaliśmy nie jest to tylko wizja artystyczna autora pomnika. Indianie składali w ofierze dzieci swym dawnym bóstwom, dzisiaj przychodzą do Sanktuarium z noworodkami, aby powierzyć je opiece Maryi i podziękować za szczęśliwe rozwiązanie.

Oprócz księdza proboszcza naszymi duchowymi przewodnikami byli franciszkanie oo. Ignacy, Mirek i Marek. Wspólnie słuchając historii Sanktuarium, odwiedzając jego poszczególne obiekty udaliśmy się do bazyliki. Powstała ona w 1976 roku, ma kształt namiotu, nawiązującego symbolicznie do Namiotu Spotkania Mojżesza z Bogiem. Okrągły kształt sprawia, że obraz umieszczony w świątyni widoczny jest z każdego miejsca. W części górnej znajdują się kaplice i w jednej z nich odprawiona została nasza Msza Święta pielgrzymkowa.

Jako że kaplice są otwarte a w dolnej części odprawiana była Msza Święta dla pielgrzymujących Meksykanów, odgłosy modlitwy w różnych językach przenikały się, choć Msze św. rozpoczęły się o różnych godzinach, moment kulminacyjny, czyli podniesienie nastąpił jednocześnie. Myślę, że jest to efekt działania Ducha Świętego. *(I wszyscy zostali napętnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić. Przebywali wtedy w Jeruzalem*

pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem. Kiedy więc powstał ów szum, zbiegli się tłumnie i zdumieli, bo każdy słyszał, jak [tamci] przemawiali w jego własnym języku (Dz, 2, 1-13).

Uważam, iż ten moment uświadomił nam, że choć mieszkamy na różnych kontynentach, chociaż mówimy różnymi językami, nasze obyczaje, nasza kultura i sposoby uwielbiana Boga mogą się różnić, w Jego oczach jesteśmy jednością, że ofiara, którą złożył i którą codziennie w kościołach na całym świecie ponawiają kapłani zobowiązuje nas do wyrażania miłości i poszanowania wobec siebie. Po Mszy Świętej mieliśmy czas wolny, który był okazją do obserwowania nieprzebranego tłumu nawiedzającego Sanktuarium, kolorowe stroje, przepiękne ołtarze „Guadalupe”, tak Indianie mówią o swojej Matce, którą przynosili ze sobą. Dźwięki pieśni, tańce, pątnicy idący na kolanach, modlitwy oczekujących na wejście do Bazyliki to wszystko wypełniało plac przed nią i stanowiło niezwykłą atmosferę.

Następnie udaliśmy się w dalszą podróż, zwiedziliśmy miejsca związane z kulturą Tolteków, Azteków, Majów, Olmeków, podziwialiśmy ich wspaniałe kamienne miasta i świątynie rozrzucone po terytorium współczesnego Meksyku. Zwiedzaliśmy starówki i centra pięknych miast jak Puebla, Veracruz, Villhermoza, Palenque, San Cristobal de las Cassas i wiele innych. Mieliśmy okazję odwiedzić plantację kawy, wytwórnię tequili, mezcalu, i posmakować aromatycznej meksykańskiej czekolady.

Msze Święte sprawowaliśmy zarówno we wspaniałych kościołach przy ołtarzach bogato zdobionych i złotych, jak i u Indianki Anity potomkini Majów przy ołtarzu, który jest ważnym elementem wyposażenia meksykańskiego domu.

W wiosce San Juan Chamula zwiedziliśmy kościół św. Jana Chrzciciela. Brzmi to całkiem niezłe, ale plemię Tzotzil odprawia w nim swoje rytuały. Kościół wypełniony jest figurami świętych, przyjmują chrzest, lecz obrzędy sprawują szamani, świece, alkohol, Coca-Cola i koguty składane w ofierze. Ciężko się po tym otrząsnąć.

Poznaliśmy też życie zwykłych ludzi na Meksykańskiej prowincji, ich ciężkie starania o poprawę bytu. Meksyk to kraj z bogatą kulturą sięgającą tysięcy lat, ale i borykający się z problemami współczesności. Ogromna nierówność społeczna szczególnie widoczna w stanie Chiapas, bieda mieszkańców, brak oświaty, rozwiniętej opieki medycznej. Powszechna korupcja,

której mieliśmy okazję zaznać sprawia, że występuje ogromne zróżnicowanie i opóźnienia w równomiernym rozwoju społecznym. W każdą niedzielę Meksykanie mają wolny wstęp do muzeów i parków narodowych, ale brak edukacji sprawia, że nie mają wiedzy na temat przysługujących im praw.

Meksyk w swej historii miał epizod walki z kościołem, władze zakazały sprawowania obrzędów i kapłanów traktowały jak wrogów państwa. Do niedawna księża mieli zakaz pokazywania się w miejscach publicznych w sutannach, jednocześnie w każdym możliwym miejscu widać kult Maryi. Kapliczkę Matki z Guadalupe można spotkać na każdym kroku: tankując autobus na stacji paliw, w sklepie oraz na hotelowym basenie.

Zmieniające się krajobrazy, skaliste góry porośnięte kaktusami, wspaniała przejażdżka motorówkami w kanionie Sumidero, noc spędzona wśród bujnej roślinności tropikalnej, nie sposób opisać wszystkich wspaniałych miejsc w jednym artykule. Pełni wrażeń, powróciliśmy do Guadalupe Matki, którą tak mocno kochają Meksykanie. Msza Święta w bazylice, jako podziękowanie za doznania i emocje, jakie towarzyszyły nam podczas pielgrzymowania i prośba o szczęśliwy powrót.

Księżu proboszczu dziękujemy za twój pomysł i jego realizację. Obrazy miejsc, które odwiedziliśmy, emocje, które nam towarzyszyły pozostaną na zawsze w naszej pamięci i będą przyczynkiem do wielu wspomnień i długich rozmów na rodzinnych i towarzyskich spotkaniach.

Jacek Zaręba

SZTAFETA POWOŁANIOWA W NASZEJ PARAFII

27 października br. sztafeta dotarła do naszej parafii. Od godziny 16³⁰ wierni, którzy bardzo licznie przybyli do kościoła, modlili się podczas nabożeństwa różańcowego, o święte powołania kapłańskie i zakonne. O godzinie 17³⁰ Rektor Wyższego Seminarium Duchownego w Łodzi, ks. prałat dr Jarosław Pater odprawił Eucharystię w powyższej intencji. W koncelebrze uczestniczyli: ks. kanonik dr Andrzej Blewiński i ks. dr Tomasz Cyliński.

Ksiądz proboszcz witając przedstawicieli WSD tj. księdza rektora oraz alumnów powiedział, że modlił się od 10 lat, czyli odkąd został proboszczem naszej parafii, o powołanie do kapłaństwa lub zakonu i bardzo chciał, aby ktoś z naszej wspólnoty wybrał życie konsekrowane. I tak po 10 latach, jeden z wiernych naszego kościoła, ceremoniarz, członek Liturgicznej Służby Ołtarza, Mateusz Jagieło we wrześniu tego roku wstąpił do łódzkiego

seminarium, gdzie przez 6 lat będzie się przygotowywał do posługi kapłańskiej w kościele łódzkim.

Ksiądz Diakon podczas homilii podkreślił, iż patrząc na Chrystusa, wierząc w Niego i kochając Go, należy zwrócić uwagę na nierozłączne ze sobą Jego oddanie życia na Krzyżu z miłości do nas oraz miłosierdzie w Osobie Dobrego Pasterza.

Na koniec Mszy Świętej alumni WSD podzielili się z nami swoim świadectwem, a po jej zakończeniu i zrobieniu pamiątkowego zdjęcia z wszystkimi uczestnikami sztafety, młodzież przygotowująca się do sakramentu bierzmowania miała okazję porozmawiać z alumnami i księdzem rektorem między innymi na temat powołania i wybrania przez Niego drogi życia w kapłaństwie.

Jacek Graczyk

DZIEŃ SKUPIENIA AKCJI KATOLICKIEJ W ARCHIDIECEZJI ŁÓDZKIEJ

25 listopada, w wigilię Uroczystości Chrystusa Króla, które jest świętem Akcji Katolickiej, odbył się Dzień Skupienia Akcji Katolickiej w Wyższym Seminarium Duchownym oo. Franciszkanów w Łodzi.

Ów dzień skupienia Akcji Katolickiej przebiegał pod hasłem „Otrzymaliście w Darze Ducha świętego” (Dz 2,38).

Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata jest okazją do uświadomienia sobie kim tak naprawdę jest Jezus Chrystus. Można powiedzieć, że Jezus jest Królem miłości, miłosierdzia, prawdy i pokoju.

Sobotnie spotkanie rozpoczęło się od modlitwy poprowadzonej przez ks. Andrzeja Blewińskiego, Asystenta Akcji Katolickiej Archidiecezji Łódzkiej oraz słowa wstępnego prezesa, Marianny Strugińskiej-Felczyńskiej, która przypomniała czym jest Akcja Katolicka, a także przybliżyła filary jej działania, którymi są: modlitwa, formacja, poświęcenie ofiarne oraz apostołat.

Podczas sobotniego spotkania konferencję wygłosili: profesor O. Paulin Sotowski OFMConv, której tematem był „Święty Maksymilian Maria Kolbe jako wzór i patron działacza” oraz siostra Sancja Mazur, która omówiła „Zadania Nowej Ewangelizacji i nasze miejsce w głosze-

niu”. Następnie odbyła się uroczysta Msza Święta koncelebrowana pod przewodnictwem księdza arcybiskupa Władysława Ziółka. Po Mszy Świętej miał miejsce program artystyczny przygotowany przez Scholia Miraculum z Sanktuarium św. Antoniego Padewskiego i bł. O. Rafała Chylińskiego.

W swoim wystąpieniu O.profesor Sotowski przedstawił działalność oraz cechy świętego o. Maksymiliana Kolbe, które są aktualnie niezbędne w działaniu Akcji Katolickiej. Jedną z cech wyróżniającą świętego o. Maksymiliana Kolbe jest Ojcowska miłość do drugiego człowieka, bo jak można działać i pomagać jeśli nie kochamy drugiego człowieka. Swoją postawą wskazywał na miłość jako cel życia człowieka, gdzie obok modlitwy i pokuty jest ona warunkiem rozwoju życia wewnętrznego. Starał się pracować, aby być pożytecznym dla Boga i człowieka.

O. Paulin wspominał też o liście napisanym przez o. Maksymiliana z Rzymu do swojego brata Alfonsa Kolbe, w którym pisał jak można okazywać miłość w sytuacjach nas denerwujących. „Miłość Boża to miłość bez granic, ku Najlepszeemu Ojcu, którą to miłość przez posłuszeństwo się okazuje i ćwiczy szczególnie o wypełnienie rzeczy, które się nam nie podobają”.

Innymi cechami Świętego, ważnymi w działaniach które pomagają osiągnąć efekty to aktywność i kreatywność w pracy. „Kochaj nieprzyjaciół tym więcej im więcej ci przykrości uczynili.” Święty wsłuchiwał się w podwaliny papieża Piusa X – by odnowić w Chrystusie całe Królestwo, które były priorytetami jego działania.

O. Maksymilian Kolbe podczas swojej działalności dużą wagę przywiązywał do roli środków masowego przekazu, czego owocem było założenie czasopisma Rycerza Niepokalanej. Ważną cechą w działaniu świętego była odwaga w podejmowaniu działania. Będąc w więzieniu upominał się w obozie śmierci o prawo do

życia niewinnego człowieka – wyrażając gotowość poświęcenia na śmierć w jego zastępstwie.

Drugą konferencję poprowadziła siostrzyczka ze Zgromadzenia Najświętszego Serca Jezusa, s. Sancja Mazur pt. „Zadania nowej Ewangelizacji i nasze miejsce w głoszeniu”.

Siostra podkreśliła, iż Nowa Ewangelizacja to zaangażowanie ludzi świeckich, nie tylko słowem, ale czynem. Zaznaczyła, iż jest to proces przekazywania wiary osobom, które tę wiarę utraciły z różnych przyczyn środowiskowych, które kiedyś przyjęły chrzest. Nowa Ewangelizacja polega na tym, aby swoim stylem życia, decyzją

wyborów dawać świadectwo wiary. Każdy z nas zaproszony jest do głoszenia Ewangelii. Pomaga nam w tym Duch Święty, którego otrzymaliśmy w darze łaski, dzięki któremu odkrywamy swoje dary, którymi są duchowym bogactwem i dobrocią człowieka, pomagającymi rozeznawać własne powołanie życiowe i posługi naturalne.

Po konferencjach uczestniczyliśmy we Mszy Świętej pod przewodnictwem arcybiskupa Władysława Ziółka Metropolity Łódzkiego seniora. Podczas homilii ks. arcybiskup podkreślił jak bardzo potrzebne są Kościołowi organizacje w tym Akcja Katolicka. Współczesny świat potrzebuje świadków ewangelizacji, aby pokazać jak żyć dekalogiem dla innych. Działalność organizacji to praca dla innych, dla ludzi biednych, upokorzonych. Potrzeba dzisiaj działania

w stawianiu diagnozy – chorób społeczeństwa, którymi są: alkoholizm, narkomania, samotność. Zaznaczył, iż potrzeba dziś troski

o prawdę, sprawiedliwość.

Na zakończenie wystąpiła Schola z Sanktuarium Świętego Antoniego Padewskiego pod opieką o. Mariusza i pani Violetty Cywińskiej. Dzieci występując ze swoim programem artystycznym dostarczyły nam dużo radości.

Na zakończenie Asystent Akcji Katolickiej Archidiecezji Łódzkiej – ks. kan. Andrzej Blewiński odmówił koronkę i podziękował wszystkim uczestnikom i prelegentom.

Słowa podziękowania należy skierować do o. Rektora Wyższego Seminarium Duchownego, Mirosława Bartosa za wsparcie podczas organizacji uroczystości oraz dla kleryków za oprawę liturgii podczas Mszy Świętej.

Marianna Strugińska-Felczyńska

„LITURGYLANDIA” – DZIEŃ JEDNOŚCI SŁUŻBY LITURGICZNEJ 2017

Już tradycyjnie w wigilię uroczystości Chrystusa Króla Wszechświata, w bazylice archikatedralnej łódzkiej zgromadzili się: kandydaci, ministranci, lektorzy i ceremoniarze z całej archidiecezji, aby wspólnie spotkać się na modlitwie, przeżywając swój doroczny dzień skupienia – Dzień Jedności Służby Liturgicznej.

Ów dzień zgromadził blisko 700 ministrantów, którzy przyjechali wraz ze swymi duszpasterzami z: Łodzi, Aleksandrowa Łódzkiego, Bełchatowa, Dłutowa, Koluszek, Konstanczyna Łódzkiego, Łasku, Piotrkowa Trybunalskiego, Pabianic, Ruśca, Szczercowa i Zgierza.

Również z naszej parafii grupa licząca 7 ministrantów wraz z naszym opiekunem ks. dr. Tomaszem Cylińskim udała się katedry, aby wziąć udział w tym wielkim wydarzeniu. Hasło tegorocznego spotkania brzmiało: „Liturgylandia”. Liturgylandia – to nic innego jak kraina liturgii wspominał ks. Paweł Bogusz – diecezjalny duszpasterz służby liturgicznej.

Głównym wydarzeniem sobotniego spotkania była Eucharystia sprawowana o godzinie 10³⁰, której tradycyjnie od wielu lat przewodniczył ks. bp Ireneusz Pękałski, a wraz z nim w liturgii uczestniczyli duszpasterze ministrantów.

„Biskupstwo jest służbą. Kapłaństwo jest służbą. Diakon też jest służbą. Wasza obecność przy ołtarzu, to też służba, bo ministrant, to ten kto służy, posługuje, pomaga” – mówił ksiądz biskup Ireneusz Pękałski. Swoją homilię skoncentrował na znaczeniu terminu: „co znaczy służyć?” Ksiądz biskup przytoczył także słowa Papieża Franciszka, który w swojej homilii kiedyś powiedział: „Służyć, znaczy przyjąć osobę, która przybywa z należytą uwagą, znaczy pochylić się nad tym, kto jest w potrzebie i wyciągnąć do niego rękę, bez kalkulacji, bez obawy, z czułością i zrozumieniem, tak jak Jezus pochylił się, aby umyć nogi Apostołom. Służyć oznacza pracować u boku osób naj-

bardziej potrzebujących, nawiązywać z nimi ludzkie relacje, bliskości, solidarności”.

Co znaczy służyć Bogu? Na to pytanie ks. bp. Ireneusz Pękałski szukał odpowiedzi w sieci. Internauci odwołali się do Bożych Przykazań oraz własnych doświadczeń, tłumaczyli co znaczy słowo „służyć”. Jedną z wypowiedzi brzmiała dość nietypowo: „aby służyć trzeba mieć miłość na dwóch nogach. Miłość porusza się na dwóch nogach. Jedną z nich jest miłość do Boga, a drugą miłość do ludzi. Rób wszystko, abyś nie kuśtykał, ale byś biegł na obu tych nogach do celu, którym jest Bóg.”

Jeśli prawdziwie służymy Bogu czy innym ludziom to wzrastamy do tytułu, godności królewskiej – mówił ks. biskup. Homilię swoją ksiądz biskup zakończył następującą modlitwą w intencji wszystkich zgromadzonych: „Spraw Boże, abyśmy znajdowali radość w Twojej służbie, biskupiej, kapłańskiej, diakońskiej, ministranckiej, lektorskiej, ceremoniarzkiej, kantorzkiej, albowiem szczęście trwałe i pełne, możemy znaleźć tylko w wiernym oddaniu się Tobie Amen”.

Posileni Słowem Bożym, a także nakarmieni Ciałem Pańskim zostaliśmy podzieleni na siedem grup, za każdą grupę, gdzie wraz z klerykami udaliśmy się do WSD, tam zaś czekało na nas, zwłaszcza na tych najmłodszych dużo atrakcji, które zostały przygotowane przez kleryków. Tymi atrakcjami były: gry i zabawy na Sali gimnastycznej, słodkie bułki w refektarzu, w innym punkcie były tamańce językowe w kontekście bycia lektorem i głoszenia słowa Bożego. W następnym punkcie atrakcjami było poznawanie elementów stroju liturgicznego kapłana oraz modlitwy im towarzyszące, w kolejnym punkcie był filmik o znaczeniu Eucharystii a w jeszcze jednym punkcie była możliwość rozmowy z Panem i chwila adoracji Najświętszego Sakramentu.

Po wspólnie spędzonym dniu ok godziny 14³⁰ nastąpiło zakończenie wspólnego dnia Jedności Liturgicznej Służby

Ołtarza. W głowie każdego z nas zrodziło się pytanie: „co oznacza służyć? Co oznacza służyć Panu Bogu?” – na to pytanie już każdy z nas odpowiedział sobie indywidualnie. A my uczestnicząc w tych wydarzeniach dajemy przykład innym, zwłaszcza tym najmłodszym. Może to dzięki nam rzesza młodych chłopców zechce podjąć

służbę ministrancką a w przyszłości może i nawet będą czerpać radość ze służby kapłańskiej.

„Zapalmy młodych życia przykładem, do wiernej służby Królowi. Niech idą śmiało za naszym przykładem, w walce wydanej grzechowi.”

Mateusz Jadczak

REPREZENTANT POLSKI I EWANGELIZATOR GOŚCIEM LICEUM IM. STASZICA W ZGIERZU

21 kwietnia br. w Liceum nr 1 im. St. Staszica w Zgierzu odbyło się spotkanie z Piotrem „Olo” Oleksikiem i Konradem Ciesiołkiewiczem z Łódzkiej Grupy Mekka Street – na co dzień trenującymi street soccera i freestyle football. Piotr „Olo” jest reprezentantem Polski w street soccerze oraz ewangelizatorem, znanym m.in. z Uwielbieniowej Łodzi Ratunkowej organizowanej przez oo. Jezuitów w Łodzi. Spotkanie zorganizowali Przemysław Janiszewski i ks. Krzysztof Basztabin w ramach corocznych wiosennych spotkań z ludźmi wiary w Liceum Staszica (poprzednim gościem był ks. dr Przemysław Góra). W spotkaniu uczestniczyła ponad 100 uczniów liceum.

Spotkanie składało się z dwóch części. W pierwszej zaproszeni goście wykonali pokaz sztuczek piłkarskich, opartych na czuciu piłki i panowaniu nad nią. W części drugiej Piotr „Olo” podzielił się ze zgromadzonymi osobistą historią nawrócenia. Opowiedział o roli, jaką w jego życiu odgrywa modlitwa różańcowa i osobiste relacja z Chrystusem. Odwołując się do własnego doświadczenia wiary, która rodziła się na drodze bezdomności, uzależnienia od alkoholu, narkotyków, sexu i hazardu oraz ostatecznie rezygnacji z własnych upodobań, zachęcał młodych, aby zaufali Chrystusowi i poszli za Nim „na maxa”.

Wskazując na Miłosierdzie Boga, przekonywał zgromadzonych, aby odnajdując i rozwijając swoje talenty, poszli za głosem Zmartwychwstałego, a wówczas będą

się w ich życiu działy cuda. Bóg działa przez to, co kochamy – przez nasze pasje, ponieważ jest Miłością. Największym i najważniejszym sukcesem, jaki może osiągnąć człowiek, jest sukces duchowy. Wówczas wszystkie inne sukcesy, jeśli służą naszemu rozwojowi duchowemu, są nam przydane przez Stwórcę. „Żyjemy po to, aby się dzielić tym, co mamy najlepsze w życiu. Jeśli nasze

życie będzie składało się z takich dwudziestych pierwszych dni kwietnia (spotkanie odbyło się 21 IV), kiedy chcemy być lepsi i stajemy się lepsi, to osiągniemy zbawienie” – dodał na koniec zaproszony gość. Dzięki temu, że spotkanie z Piotrem i Konradem było transmitowane na żywo przez Facebooka, uczestniczyło w nim wiele osób online.

Dziękujemy Dyrektorowi I LO im. St. Staszica, p. Michałowi Luźniakowskiemu oraz nauczycielom, którzy poświęcili swoje zajęcia, aby młodzież mogła wysłuchać cennego świadectwa wiary, za pomoc, wsparcie i życzliwe przyjęcie naszych gości.

Rozmowy w kuluarach po wyżej zrelacjonowanym spotkaniu potwierdziły, że młodzi w głębi serca szukają Boga i tęsknią za osobistym spotkaniem z Nim. Jak uczniowie idący do Emaus, którzy nie spodziewając się spotkać Zbawiciela, ujrzeni Jego Oblicze i usłyszeli sercem Jego Słowa – Dobrą Nowinę, która przemieniła ich życie. *Relacja video ze spotkania jest dostępna na kanale ewangelizacyjnym Moc w słabości (YouTube.com).*

Przemysław Janiszewski,
katecheta I LO im. St. Staszica w Zgierzu

KOLEJNY SUKCES W ZESPOLE SZKÓŁ NR 1 IM. J. S. CEZAKA

Dnia 29 listopada odbył się w całej Polsce pierwszy etap Olimpiady Teologii Katolickiej. Tematem tegorocznej

Olimpiady jest Pokój i nadzieja dla Europy w nauczaniu Benedykta XVI i Franciszka.

W organizacji Olimpiady autorzy współdziałają z Komisją Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski, środowiskami akademickimi, zawodowymi i katechetycznymi działającymi w sprawach nauczania religii rzymskokatolickiej w szkole.

Olimpiada Teologii Katolickiej kontynuuje tradycje dotychczasowej Olimpiady Wiedzy Religijnej, organizowanej przez Komisję Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski oraz poprzednich edycji Olim-

piady Teologii Katolickiej, organizowanych przez Warszawskie Towarzystwo Teologiczne im. bł. ks. Romana Archutowskiego.

Czworo uczniów z naszej szkoły, włączyło się do udziału w tym konkursie, natomiast jeden z nich, Adam Kubicki z klasy III LO, którego uczyć, przeszedł do etapu diecezjalnego. Gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów.

Ks. Tomasz Cyliński

TYTKA CHARYTATYWNA

W niedzielę, 19 listopada 2017 roku, z ustanowienia Ojca Świętego, obchodzimy I Światowy Dzień Ubogich. Papież Franciszek ustanowił ten dzień, aby – jak napisał w swoim orędziu – „wspólnoty chrześcijańskie na całym świecie stawały się coraz wyraźniejszym i konkretnym znakiem miłości Chrystusa do tych ostatnich i najbardziej potrzebujących. (...) Zapraszam cały Kościół, mężczyzn i kobiety dobrej woli do spojrzenia w tym szczególnym dniu na tych wszystkich, którzy wyciągają ręce wołając o pomoc i przyzywając naszej solidarności”.

Łódzka Caritas przekazała do wszystkich parafii w naszej archidiecezji, w tym i naszej „Tytkę charytatywną”, która była zaproszeniem do włączenia się akcją wsparcia najuboższych.

W naszej parafii zostało rozdanych 125 Tytek, które przez wiernych zostały napełnione żywnością oraz artykułami chemicznymi. Zebrane w ten sposób dary, przekazane zostały ubogim z terenu naszej parafii.

Dziękujemy wszystkim, którzy włączyli się w to piękne dzieło, które było spełnieniem prośby papieża Franciszka, do otwarcia się na wspólnotę z biednymi oraz formę solidarności z nimi, jako konkretny znak braterstwa.

Ks. Tomasz Cyliński

MIGAWKI Z ŻYCIA PARAFII - RORATY

Klub seniora w naszej parafii

Nim się spostrzegliśmy, minęło 7 lat jak zaczęliśmy się spotykać. Tytuł "Klub Seniora" może co niektórych onieśmielać, może być błędnie rozumiany. To jest klub dla parafian chcących relaksowo a godnie spędzić czas w gronie ciekawych ludzi zapraszanych na nasze spotkania, wysłuchać ciekawych wykładów, obejrzeć wartościowe filmy. Tu nie ma deklaracji, legitymacji. Wystarczy przyjść do domu parafialnego co drugi poniedziałek o godz.10,00. **ZAPRASZAMY.**

MIKOŁAJ W ŚWIETLICY ŚRODOWISKOWEJ

DRZEWKO SERC

Z inicjatywy ks. Tomasza i katechetów naszej parafii, w okresie Adwentu w naszym kościele ustawione jest Drzewko Serc, na którym umieszczone są kolorowe serca, z imieniem dziecka, wiekiem oraz listą potrzeb. Akcją została objętych 72 dzieci z terenu naszej parafii.

Serca można zabierać z drzewka przez cały Adwent, by zrealizować prośby danego dziecka. Następnie należy przynieść gotowe paczki pod choinkę do 24 grudnia, która na święta stanie w miejscu tego drzewka. Do paczek prosimy dołączyć wcześniej zdjęte papierowe serce.

Zadaniem ofiarodawcy jest przygotowanie dla wybranego dziecka wymarzonego prezentu pod choinkę. Darczyńcami mogą być osoby indywidualne, rodziny bądź grupy osób.

Podobne akcje organizowane są także w innych parafiach.

Zachęcamy do włączania się w tę akcję Caritas.

Marianna Strugińska-Felczyńska

Z KSIĄG PARAFIALNYCH

Odeszli do wieczności

Teresa Krupińska (ur.1932)

Paweł Sędzicki (ur.1941)

Wacława Knysz (ur.1923)

Barbara Trzonek (ur.1934)

Marianna Kremczyńska (ur.1936)

Marianna Polińska Szymczak (ur.1956)

Grażyna Marczak (ur.1953)

Sławomir Gorący (ur.1960)

Teresa Dąbrowska (ur.1939)

Paweł Soliński (ur.1957)

Barbara Amsolik (ur.1938)

Grażyna Lewandowska (ur.1957)

Grażyna Węgorzewska (ur.1949)

Jan Janiszewski (ur.1933)

Franciszek Wasiela (ur.1935)

Sakrament chrztu otrzymali

Jan Waldemar Markiewicz Walczak
Dawid Mateusz Dmoch

Laura Zofia Stankowska
Maja Sęk

Z ksiąg parafialnych opracowała: Katarzyna Dąbrowska

Kancelaria Parafialna czynna od poniedziałku do piątku w godz.: 9:00–11:00 oraz 15:00–16:30; Tel: 42/716-27-65

Wydawca: Parafia Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, 95-100 Zgierz ul. M. Skłodowskiej – Curie 3

Redakcja: Ks. Kan. dr Andrzej Blewiński – Proboszcz Parafii; redaktor: Ks. dr Tomasz Cyliński.

Nr konta parafialnego: Bank Spółdzielczy w Zgierzu 36 8783 0004 0015 6097 2000 0001

Nr konta Świątlicy Środowiskowej: Bank Spółdzielczy w Zgierzu 34 8783 0004 0015 8932 2000 0001

Za wszelkie wpłaty na rzecz parafii i Świątlicy Środowiskowej składamy serdeczne Bóg zapłać

www.mbd.archidiecezja.lodz.pl e-mail: gazeta.dobrarada@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo do opracowania redakcyjnego tekstów oraz prawo do korekty stylistycznej i ortograficznej.

Zespół Redakcyjny „Dobra Rada”: Marianna Strugińska-Felczyńska, Agnieszka Gajek, Elżbieta Hildt,

Składanie gazetki: Agnieszka Gajek, Marianna Strugińska-Felczyńska, Ks. Tomasz Cyliński

Zdjęcia: Marianna Strugińska-Felczyńska

Dystrybutor: Marek Cylke

Drukarnia, Wydawnictwo Muzyczne i Poligraficzne
ul. Wersalska 54, 91-212 Łódź, Poland
www.merakel.pl www.merakel.com.pl